

den højtærede Erhvervsminister ligesom den daværende Handelsminister, Jørgen Christensen, vil udtale sig for, at den sidste af mig hævdede Opfattelse, at fra 1. April 1928 er alle Statens Forpligtelser faldet bort, er den rigtige. Ellers kan dette trækkes ud i lange, lange Tider. Jeg betragter det som en Ting af megen Vigtighed.

Men nu er der jo Forslag om Forlængelse af Garantien indtil 1933. Naar den skal være saa langvarig, bliver det endnu meget vigtigere at faa Klarhed over, naar den slutter, om den virkelig slutter den 1. April 1933, eller om der ikke er nogen rigtig bestemt Afslutningstermin, saaledes at der kun ikke længere kan paa-drages Staten nye Forpligtelser efter 1. April 1933. Jeg haaber efter Ord, der tidligere er faldet i Udvalget, at det ærede Medlem Hr. Pitzner vil støtte mig i Be-stræbelserne for under denne Forhandling at skaffe fuld Klarhed paa dette Punkt, eventuelt, hvis det skulde være nødven-digt, ved Tilføjelse af en enkelt Sætning i Loven, saaledes at enhver kan se, hvordan dette er, saaledes at dette kan blive aldeles ubestrideligt afgjort.

Efter min Mening er alt sværere nu i denne Sag. Tabene er nu uhyre meget større end i 1922—23, og vort Samfunds Økonomi er meget svagere end den Gang. Endnu i 1922 stod vort Landbrug langt stærkere end i Aar. Hvis vi var gaaet til Likvidering af de daarlige Kreditter, de daarlige Foretagender, som havde Kredit i Landmandsbanken i 1922, vilde man kunne have det overstaaet nu. Nu rammer det os paa en Tid, da hele vort Samfunds Økonomi er langt svagere end den Gang. Og det var dog ikke saa svært at forudse, at dette kunde ske. Man burde derfor ikke have afvist en rolig og forstandig Likvidation af Landmandsbanken.

Naa, men vi er jo Kautionister. Det kan man ikke se bort fra, heller ikke i det radikale Venstre; selv om vi har mod-sat os, at Kautionen blev paadraget, hæfter vi jo desværre som Kautionister ligesom alle andre Statsborgere i Danmark. Men vi vil saa gerne have, at denne Kaution i hvert Fald maa blive saa kortvarig som muligt, og vi betvivler meget, at det skulde være nødvendigt at kautionere i syv Aar endnu, to Aar som Rest paa den gamle Forpligtelse og hele fem nye Aar. Vi vil for vort Vedkommende holde os uden for Ansvaret for de Tab, Staten lider ved den slette Ordning fra en tidligere Regerings Tid, da vi vedblivende anser enhver Sammenblanding af Erhvervs-

livets og Statens Finanser for et princi-pielt Fejlgreb.

Man siger, at der ikke kan gøres op nu, og det er jo meget muligt. Men saa siger vi, saa maa vi have gjort op saa snart som muligt. Og vi betvivler, at det skal være nødvendigt at vente i hele syv Aar. Jeg tænker mig, at alle, ogsaa de, der i Mod-sætning til det radikale Venstre anser denne Kaution for at være en rigtig For-anstaltning fra først af, og derfor ogsaa mener, at det er rigtigt at fortsætte den, at de maa være enige med os om, at en saadan abnorm og farlig Tilstand for Statens Finanser ikke maa vare længere end højest nødvendigt, og at de derfor, selv om vi ikke under nogen Omstændig-heder kunde tænke os at stemme for dette Lovforslag, dog vil kunne samarbejde med os om at gøre Varigheden af denne Kaution, som vi anser for saa skadelig, saa kort som mulig.

Erhvervsministeren (Stavning): Jeg har kun Grund til at takke for den Hold-ning, som man har indtaget overfor det foreliggende Lovforslag, og de fremsatte Bemærkninger giver mig ikke Anledning til mange Ord. Det ærede Medlem Hr. Andreasen har fremhævet Ønskeligheden af, at der blev optaget nye Overvejelser vedrørende Bankinspektionen, og jeg forstod, at det navnlig gjaldt Bankernes Engage-menter med erhvervsdrivende og andre Foretagender. Det er et Omraade, som man for saa vidt allerede har beskæftiget sig med; i det nye Lovforslag om Banker tillægges der Bankinspektionen nye Beføjel-ser, som vistnok vilde imødekomme de Ønsker, som jeg forstaar, det ærede Medlem Hr. Andreasen nærer. Desværre kan jeg ikke sige, at den høje Rigsdag overfor dette Banklovsforslag har stillet sig saaledes, som man kunde vente, naar man har en Landmandsbank i Ryggen, om jeg saa maa sige, men Tiden vil jo vise, om det lykkes at naa et Resultat paa dette Omraade. Imidlertid er jeg enig med det ærede Med-lem i, at det er rimeligt fremdeles at over-veje, paa hvad Maade man kan sikre Befolkningen imod Overtaskelser af den Art, som vi nu desværre snart har haft nok af.

Det ærede Medlem Hr. Martin Hansen fordybede sig i Arvespørgsmaalet, og det kan jo være meget interessant. Det ærede Medlem mente, at Venstre havde „arvet“ Landmandsbanken i 1920. Det kan godt være, man kan sige det, men saa er man vist sluppet med den laveste Arveafgift